

TRESC TOMU TRZECIEGO.

Noc 29 listopada. — Powstanie wojska i ludu w stolicy.str.

Napad na Belweder (7). — Działanie szkoły podchorążych (10). — Pochód podchorążych przez miasto do arsenału (17). — Śmierć Haukiego, Meciszewskiego, Nowickiego, Trębieckiego (19). — Kompanie wyborcze z koszar ordynackich dostają się w moc Konstantego (21). — Pułk strzelców konnych przybywa w pomoc w. księciu (23). — Dyslokacya polskiego i rosyjskiego garnizonu w mieście (27). — Działania opóźnione w mieście z powodu że hasło chybiło (30). — Moskale biorą się do broni w koszarach wołyńskich (31), i w koszarach alexandryjskich (32). — Żymirski (33). — Bogusławski (35). — Walka pod arsenałem (36). — Batalion saperów (38). — Nowosielski (39). — Lud poruszony z Krakowskiego Przedmieścia i z Starego Miasta (42). — Wyprawa Nieszokocia spóźniona (48). — Położenie insurekcyi obronnej pod arsenałem (49). — Bateria Chorzewskiego (51). — Wyprawa na Pragę po amunicyą (52). — Zaczepna demonstracya powstańców (57). — Śmierć Stanisława Potockiego (61). — Skrzypecki (61). — Śmierć Siemiątkowskiego (62).

Kontrrewolucya. — Klub. — Rząd tymczasowy. — Dyktatura.str.

Naczelnicy spisku Zaliwski i Wysocki niedopełnili swego obowiązku (68). — Stąd bierze początek kontrrewolucya (69). — Jej elementa w mieście (71). — Władysław Zamojski nakłania księcia Czartoryskiego do zebrania rady administracyjnej (75). — Gustaw Małachowski czyni podobną propozycyą Lubeckiemu (77). — Nowy skład rady administracyjnej (77). — Lubecki i Czartoryski udają się w nocy do Konstantego (78). — Odezwa rady administracyjnej (81). — Dalsze działania powstańców z rana (84). — Rząd skłania Paca do objęcia dowództwa nad wojskiem (91). — Rada administracyjna przenosi się do banku (92). — Niemcewicz (93). — Sierawski (94). — Straż bezpieczeństwa (96). — Ciekawość w. księcia (97). — Projekt Władysława Zamojskiego i rozmowa z wielkim księciem (100). — Lubecki odrzuca ten projekt (104). — Polityka tego ministra (105). — Generał Chłopiński (112). — Potrzeba ratowania zagrożonej przez Lubeckiego insurekcyi (115). — Jej niebezpieczeństwa (118). — Charakter kontrrewolucyjny miejskich władz (119). — Deputacya posłów sejmowych do rady administracyjnej (122). — Wydział wykonawczy (124). — Tomasz Łubiński i episiery (126). — Spiskowi zbierają się nareszcie na ratuszu w zamiarze wywrócenia rządu (129). — Delegacya do Wierzbna (134). — Lelewel i Wł. Ostrowski porod-

nują w. księciu aby się oddalił z wojskiem i wyjednał amnestya powszechną u cara (143). — Pierwsze posiedzenie klubu (143). Maurycy Mochnacki wnosi na klubie projekt zatrzymania w. księcia jako zakładnika powstania (148). — Klub wyznacza w tym celu deputacyą do rządu (149). — Instrukcyja tej deputacyi (150). Scena w rządzie (152). — Szembek z brygadą przybywa do stolicy (157). — Jenerał ten udaje się do klubu (163). — Lelewel osłabia działanie klubu (164). — Nieudolność polityczna Lelewela (165). — Rada administracyjna przybiera ze strachu za członków swoich Maurycego Mochnackiego, i Ksawerego Bronikowskiego (168). — Upadek tej rady (170). — W skutku działań klubu lud i wojsko pomykają się do obozu carewicza (171). — List rady administracyjnej do Konstantego (173). — Zamojski nakłania carewicza żeby pułkom polskim odstąpić pozwolił (175). — Opór, i list w. księcia (177). — Dzień trzeci grudnia (178). — Kapitulacyja Modlina (181). — Nowe zabiegi Lubeckiego (184). — Minister ten opanował i oszukał Lelewela (185). — M. Mochnacki nie mogąc się otrzymać w rządzie zanosí do klubu nową skargę na tę władzę, i rząd rewolucyjny ustanowić zaleca (179). — Partya Lubeckiego i arystokratów bierze górę w klubie, i klub rozbija bagnetami (189). — Maurycy Mochnacki prowadzi szkołę podchorążych do banku w celu rozstrzelania Lubeckiego (195). — Piotr Wysocki ten zamach udaremnia (197). — Chłopicki wpada z oburzenia w słabość (198). — Lud stawia szubienicę dla M. Mochnackiego (198). — Polityka rządu tymczasowego, który królestwo chce zachować carowi (201), i w tym celu zwołuje sejm (209). — Aby zaś przez ten czas rewolucya dalej nieposzła, rząd tymczasowy daje władzę nieograniczoną Chłopiickiemu (212). — Jenerał ten sam ogłasza się dyktatorem na placu broni (217). — Entuzjazm z tego powodu stolicy (218). — Rekapitulacyja i ocenienie wielkiego tygodnia Polaków (220).

Pojęcie ogólne dyktatury. — Polityka narodu polskiego.....str. 241

Odezwa kontrrewolucyjna dyktatora (241). — Ustanowienie fundamentalnych zasad stanu, z których naród polski wychodził przyjmując z zapałem despotyzm żołnierski (254). — Na tym widoku oparte principia autora w dalszym opisie tego powstania (257).

Noty objaśniające.....str. 260

I. Delegowani w Wierzbnie dnia 2 grudnia 1830 (260). — II. Konwencyja zawarta w Wierzbnie między wielkim księciem i delegowanymi rady administracyjnej (273). — III. Adresy gwardyi akademickiej pisane przeciwko klubowi w skutku walki klubu z kontrrewolucyą (274). — IV. Proklamacyja dyktatora z dnia 6 grudnia 1830 r. (277).